

Juryoordeel AHK Eindwerkprijs Lichting 2016

Tekst: Maarten Kloos

Goedemiddag allemaal. Ook namens mij welkom in dit prachtig verbouwde Grootlab, bij de uitreiking (voor de 5e keer) van de AHK Eindwerkprijs. Het is ieder jaar weer een feest. Voor de organisatie van het hele gebeuren dank ik deze keer Noortje Bakker, Eva Kol, Nel van Dijk, Maud Mentink en Bart Gijswijt.

Ik vind het wéér een grote eer dat ik als lid van de Raad van de Toezicht de prijzen bekend mag maken. Voor drie van de vier juryleden was het de derde en laatste keer. Wat mijzelf betreft zeker, omdat ik binnenkort de raad zal verlaten, mijn termijn zit erop. U begrijpt dat ik om die reden nog één keer extra lang ga genieten van het feit dat ik op de hoogte ben van iets dat u allemaal heel graag wilt weten.

Nogmaals een hartelijk welkom, nu vooral voor alle genomineerden. En speciaal – ik voeg dat er altijd aan toe – voor de familie en vrienden van al die innig beminde talenten die straks niet blijken te hebben gewonnen: aan u de taak ze er weer bovenop te krijgen. Sterkte, en bij voorbaat dank voor uw inzet.

Wie AHK zegt, zegt: dynamiek. Vorig jaar was het gebouw waarin we ons nu bevinden nog niet eens klaar. En het volgende bouwproject is alweer in voorbereiding. Ik heb het over de uitbreiding van het Conservatorium, mede ten bate van de Popopleiding.

Dynamiek kenmerkt ook het onderwijs. Dit blijkt uit de gemiddelde resultaten op de diverse faculteiten. En ik denk dat u het ook zojuist hebt kunnen aflezen aan de presentaties van het topje van de ijsberg, te weten de 9 projecten die dit jaar voor de Eindwerkprijs zijn genomineerd.

Voor de goede orde: dat het hier om zeer goede projecten gaat, is geen wonder, want om zo ver te komen hebben de studenten allemaal een lange weg afgelegd. Het afstudeerwerk van deze studenten is eerst goed tot zeer goed beoordeeld door de betrokken docenten.

Om mee te kunnen dingen naar de prijs moest het daarna nogmaals worden beoordeeld en worden voorzien van een aanbeveling door een externe én een interne vakgenoot. Vervolgens hebben ervaren stafleden van de AHK uit de toegelaten inzendingen (dit jaar 31) de genomineerde eindwerken geselecteerd.

De hoge kwaliteit van die projecten rechtvaardigt volledig dat er ook nu weer twee prijzen worden uitgereikt. Daar mogen we ronduit trots op zijn. En ik hoop dan ook dat velen van u dit willen helpen uitstralen. Nu al door de telefoons aan te laten, en vooral naar hartenlust te gaan twitteren.

WE GAAN NAAR DE PUBLIEKSPRIJS

Voor de derde keer mochten buitenstaanders aangeven welk van de genomineerde eindwerken de voorkeur verdient. Daar is goed gebruik van gemaakt, en dat is mooi. Vooral omdat het er bij zo'n prijs ook om gaat, of het je als genomineerde lukt om een publieksoordeel bijeen te sprokkelen door goed te lobbyen en je netwerk aan te spreken.

Deze keer hebben 1562 mensen de moeite genomen om hun favoriete eindwerk naar voren te brengen. Spannend was het dit jaar niet zozeer, want er was een duidelijke winnaar, die maar liefst 482 stemmen, zijnde: 31% van het totale aantal stemmen, behaalde.

Het project dat voor het publiek het meest onderscheidend was, is een ambachtelijk knap werkstuk, dat van een grote schoonheid is, en daarnaast fascineert door absurdistische gevoelens van vervreemding.

Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten

Dames en heren, de AHK Publieksprijs 2016, een bedrag van €1.000, gaan naar:

JOREN MOLTER en zijn project 'In Kropdam is iedereen gelukkig'.

Joren, hiervandaan gefeliciteerd met het winnen van deze prijs voor je prachtige film. Geniet er alvast van. Ik vraag je later om naar voren te komen om je prijs in ontvangst te nemen.

DAN DE EINDWERKPRIJS

Zoals altijd in het geval van twee prijzen, is er nu de spannende vraag: Krijgt de publieke waardering een vervolg in het oordeel van de professionele jury die is gevraagd zich over het werk te buigen? We zullen zien...

Oude bekenden in de jury waren:

MAARTEN VAN BOVEN: algemeen en artistiek directeur van het Muziekgebouw aan 't IJ.

TACO DIBBITS: vorig jaar nog directeur collecties van het Rijksmuseum, nu de directeur ervan;

Als nieuw lid hebben we begroet:

XANDRA SCHUTTE: hoofdredacteur van het illustere weekblad *De Groene Amsterdammer*.

Het was een heel bijzonder gezelschap, met veel kennis van de diverse disciplines en beroepspraktijken, dat ik nog eenmaal mocht voorzitten.

Heel precies luidde de opdracht: vertel ons welk van de 9 projecten (4 bachelor- en 5 masterprojecten) het meest uitblinkt in pure kwaliteit, en daarnaast voldoet aan de twee aanvullende eisen. Namelijk dat:

1. het werk relevant is voor de ontwikkeling van het vak (lees: de vernieuwing van het vakgebied), en dat;
2. de student in het eindwerk een verbinding maakt met de buitenwereld (d.w.z. al inspeelt op een rol in de maatschappij).

JURY-PROCES

Ik weet dat sommigen zo'n jurering een onmogelijke zaak vinden. Ik vermoed dat er ook vandaag weer mensen in de zaal zitten die niet begrijpen hoe die prachtige mimevoorstelling van hun zoon of dochter kan worden vergeleken met een architectonisch ontwerp. Natuurlijk zijn er mensen zijn die denken dat het oogwarenwerk is. Zoals ook wel gehoopt wordt dat het niet wéér die ene faculteit is, die in de prijzen valt. En sommige mannen zullen verzuchten: nee, niet wéér een vrouw.

In de praktijk is het eigenlijk nooit een probleem. Als je maar consciëntieus van ieder project onderzoekt waar het in de kern om gaat, welke elementaire waarden aan de orde zijn. Daarbij speelt natuurlijk ook altijd de samenstelling van de jury een rol. Zo was de jury het er in dit geval over eens dat het in deze tijd in hoge mate gaat om thema's als vanzelfsprekend inventiviteit, ongeunstelde vernieuwing, 'echtheid' als antwoord op de vraag: is het project wat het pretendeert te zijn? In het kader van de transparantie geef u graag een kijkje in de keuken.

Voordat zij bijeenkwamen hebben de juryleden alle relevante producten en documenten toegestuurd gekregen. Bij het begin van de plenaire sessie had men dus al een eerste indruk van het materiaal. Volgde om te beginnen een oriënterend gesprek, onderling en met de organisatie, vooral om te verifiëren of de opdracht iedereen helder was. Opmerkelijk was daarbij dat er op dat moment nog geen spoor van overeenstemming was over de kwaliteit van de projecten. Het is wel eens anders geweest. Dit keer was er op voorhand niet één project dat kansrijker leek dan de andere.

Vervolgens zijn alle video's die ook u zojuist hebt kunnen zien, gezamenlijk bekeken en werd ieder project uitvoerig besproken, ik mag wel zeggen: grondig geanalyseerd – eerlijk, hard, en waar nodig ontmaskerend. Daarbij ontstond voor sommige projecten waardering – voor

Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten

de kwaliteit, de originaliteit en verbeeldingskracht, de durf en overtuiging, de uitstraling. Andere projecten frappeerden doordat ze getuigden van een veelbelovende artistieke potentie die deed uitzien naar een verdere ontwikkeling. In enkele gevallen had men de indruk dat de kunstenaar in kwestie zijn weg al behoorlijk heeft gevonden.

Toen ook in deze discussie de bekende ongedurigheid merkbaar werd (een drukkend verlangen naar het toespitsen op resultaat), heeft op mijn verzoek vervolgens ieder jurylid onafhankelijk van de anderen zijn individuele top drie opgeschreven. En de uitkomst daarvan had iets magisch. De ervaring leert dat het openen van dit soort stemverklaringen meestal tot een hernieuwde discussie leidt die heel heftig kan zijn. Dit keer was verdere discussie geheel overbodig: met enige hilariteit konden wij constateren dat een van de negen projecten op alle vier de lijstjes stijf bovenaan stond.

Dit project, dames en heren... De jury noemt het intrigerend, raadselachtig en integer. En ook: claustrofobisch. Zij is zeer onder de indruk van de esthetiek van het werk en de vrijheid van denken die eruit spreekt. Belangrijk is de manier waarop het aanzet tot nadenken over actuele problemen die in onze maatschappij nog vaak worden weggestopt. Het werk ontleent veel kracht aan elementen uit andere disciplines, waarbij de interdisciplinariteit volledig in dienst blijft staan van het idee dat de maker in het hoofd heeft. Alles wat we zien lijkt het resultaat van zeer zorgvuldig onderzoek. De jury is van mening dat het betreffende vakgebied zal kunnen profiteren van de vernieuwende manier waarop de genomineerde te werk is gegaan.

Dames en heren, de AHK Eindwerkprijs 2016, een bedrag van € 3.000 gaan naar:

(het is weer een vrouw) **DORIAN DE RIJK en haar project 'Valerius'.**

De jury noemde de video-installatie van Dorian 'een vloeibaar schilderij'. Op drie schermen ziet de toeschouwer de muren van een isoleercel in een verlaten psychiatrische kliniek – de Valeriuskliniek. De camera tast de wanden af op zoek naar sporen van de voormalige bewoners. In het drieluik opgenomen composities maken de menselijke nood voelbaar, in een spel van bewegende schaduwen en krassen op de muur. Je krijgt een idee van hoe het moet voelen om opgesloten en als persoon geïnstitutionaliseerd te zijn. Op grond van zorgvuldig onderzoek, behandelt Dorian thema's als angst en controle en snijdt ze onderwerpen aan als de veranderingen in de gezondheidszorg en de afbraak van de verzorgingsmaatschappij. Maar Dorian vertelt niet zomaar een verhaal. In de onconventionele manier waarop zij het medium film inzet, is er voortdurend sprake van ruimte. Ruimte voor muziek, voor de kunst, voor schoonheid.

Dorian, namens de jury wil ik je van harte feliciteren met dit succes.

UITREIKING

Nu wil ik JOREN MOLTER, winnaar van de Publieksprijs 2016, vragen om naar voren te komen.

En dan nu graag nogmaals uw applaus voor DORIAN DE RIJK, winnares van de Eindwerkprijs 2016.

Zoals bekend, is er voor alle genomineerden een aandenken aan deze prijsuitreiking. Dit is een unieke gepersonaliseerde Storytile, ontworpen door Marga van Oers, alumna van de Breitner Academie van de AHK.

Daarom tot slot graag: alle andere genomineerden op het podium.

TOT VOLGEND JAAR!